

Dániel könyve – Százharminchatodik űruo

A republikanizmus és a protestantizmus prófétai átmenete: a halálból a feltámadásba

Jeff Pippenger

2024-03-14

Átmenet megy végbe a föld fenevadjának mind a republikánus, mind az igaz protestáns szarvával kapcsolatban, amely a 2020-as évben kezdődött. Az igaz protestáns szarv 2020. július 18-án öletett meg, a republikánus szarv pedig 2020. november 3-án öletett meg. A Jelenések könyve tizenegyedik fejezete szerint három és fél jelképes nap múltán ismét talpra állnak. Amikor felállnak, az igaz protestáns szarv átmegy a laodíceaiak állapotából a filadelfiaiak állapotába. Kivétettek az egyházból, és egy mozgalomba vitettek be. Kivétettek a hetedik gyülekezet tapasztalatából, a hatodik gyülekezet tapasztalatába. Ők lettek a nyolcadik, amely a hét közül való.

Az adventizmus kezdetén a filadelfiai mozgalom állt, és a filadelfiai mozgalom helyreállítatik a végén. A Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének három angyali üzenetének munkája mozgalomként kezdődött, és mozgalomként fog véget érni. A filadelfiai mozgalom, amelyet a hatodik, filadelfiai gyülekezet jelképez, 1856-ban meghalt, és 2023 júliusának vége óta most mint a nyolcadik támad fel, amely a hét közül való.

Ugyanezen történetben a republikánus szarv párhuzamos halált és feltámadást él át: a vég idején, 1989-ben Reagan óta számított hatodik elnök a nyolcadik elnökké lesz, aki a hét közül való. A republikánus szarv átmenetének folyamatát az jelképezi, hogy egyesül a hitehagyott protestantizmus szarvával, ami lelki paráznaság és a fenevad képmása. A republikánus szarv azért lesz a nyolcadik, aki a hét közül való, mert a katolicizmus fenevadjának képmását képviseli, vagyis a nyolcadik fejet, amely a hét fej közül való, a Jelenések tizenhetedik fejezetében és Dániel második fejezetében.

A republikánus eszme szarvának politikai átmenetét az 1776-tól 1798-ig terjedő előkészületi időszak jelképezi. Ez a prófétai időszak nélkülözhetetlen kulcs Nabukodonozor állatokat ábrázoló képmása rejtett titkának feltárásához. Ezt az előkészületi időszakot a Krisztus és az antikrisztus számára egyaránt harmincéves felkészülési idő jelképezi.

A 2001. szeptember 11-étől az előttünk álló vasárnaptvörvényig terjedő pecsételési idő az az prófétai időszak, amelyben minden látomás hatása beteljesedik. Ez azt az időszakot jelképezi, amely azzal ér véget, hogy a pápaság a föld trónjára mint a nyolcadik királyság tér vissza, amely a hét közül való, a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetében említett „nagy földrengés” órájában. Ezért előképezte az az időszak, amely megelőzte a pápaság első trónra emelését 538-ban. 538-ban a pápaság az Orléans-i Zsinaton vasárnaptvörvényt hozott, ezzel megjelölve a harminc éves előkészületi idő végét, és előképezve az előttünk álló vasárnaptvörvényt. Jézus soha nem változik, ezért szükségképpen lennie kell egy olyan időszaknak, amely megelőzi a vasárnaptvörvényt, s amelyben a halálos seb meggyógyul, miként akkor is volt, amikor a pápaságot először emelték

trónra.

Ezt az időszakot az 508., 533. és 538. évek határköveihez kapcsolódó történelmi események jelképezik. Kr. u. 508-ban kezdődött az előkészület időszaka, vagyis a pápaság felállítása. A pogány Róma negyedik királyságát, egy sárkányi hatalmat, leigázták, és 533-ban Justinianus kimondta, hogy a pápaság „az egyházak feje, és egyúttal az eretnekek megfeddője.” Ahhoz pedig, hogy a pápaság 538-ban átvegye az uralmat, már csak a gótok eltávolítása maradt hátra Róma városából, és ez Kr. u. 538-ban meg is történt. Ez a harmincéves történelmi vonal párhuzamban állt Krisztus születésével, amelyet János szolgálata követett, s ez Jézusnak mint a Messiásnak a keresztségekor történt felkenetéséhez vezetett.

A Krisztus történetében végbemenő felkészülés időszaka párhuzamos a pecsételés idejével, és a protestáns szarv belső vonalára irányul, míg az antikrisztus számára való felkészülés időszaka a republikánus szarv külső vonalára irányul. E két időszak két tanúbizonyságát adja 2001. szeptember 11-ének, 2023. október 7-ének és a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvénynek. Az egyik időszak a száznegyvennégyezer pecsételési idejének külső, a másik pedig belső bizonyágtételét hangsúlyozza.

János munkája, mint a pusztában kiáltó szóé, aki előkészítette az utat a Szövetség Követe számára, párhuzamban állt Justinianus rendeletével, amely előkészítette az utat a bűn emberének, aki a halál szövetségének követe. 2023. október 7-e figyelmeztetés volt arra, ami akkor fog bekövetkezni, amikor a vasárnaptörvényt érvényre juttatják, miként 538-ban is történt. 2023. október 7-e párhuzamban áll 533-mal azon előkészületi időszakban, amelyben a pápaság először helyeztetett a föld trónjára. Ez figyelmeztetés arra, hogy a hamarosan eljövendő vasárnaptörvénynél, miként 538-ban, a pápa ismét nemcsak az egyházak feje lesz, hanem az eretnekek megfeddője is. Egyúttal figyelmeztetés az iszlám harmadik jajhoz tartozó hadviselésének fokozódására is.

Ez az a figyelmeztetés, amely azonosítja az iszlámot (a keletről jövő híreket), valamint a pápa helyreállításának figyelmeztetését (az északról jövő híreket). Ez a figyelmeztetés egybeesik annak a hírnöknek a munkájával, aki az utolsó napokban elkészíti az utat, a Szövetség Követe számára, aki ezt követően szövetségre lép a százhuszonnégyezerrel.

A felkészülés három időszakát (Krisztus és az antikrisztus harminc évét, valamint a pecsételés idejét) az 1776-tól 1798-ig terjedő időszak is előképezi. A földi fenevad végének van egy meghatározott időszaka, amely megelőzi annak végét mint a bibliai prófécia hatodik királyságát; ezért a földi fenevad kezdetének mint a bibliai prófécia hatodik királyságának is kell lennie egy prófétai időszakának, amely megelőzi e királyság kezdetét. Az Alfa és az Omega mindig egy dolog végét szemlélteti annak kezdetével együtt.

1776, 1789 és 1798 2001. szeptember 11-ét, 2023. október 7-ét és a hamarosan bekövetkező vasárnapi törvényt jelképezik. 1776-tól 1798-ig a hatodik királyság felállításának prófétai előkészítése ment végbe, miként az 508., 533. és 538. év az ötödik királyság felállításának előkészítését jelképezte. Ugyanezekkel a prófétai jellegzetességekkel kell bírniuk, mert a hatodik királyságnak az ötödik királyság képmásának kell lennie.

Krisztus felkészülésének harminc éve, amely keresztségéhez vezetett, ugyanazt az időszakot jelképezi, mert amikor Krisztus azért jött, hogy egy hétre megerősítse a szövetséget, keresztségével kezdődően, kegyelmi országát állította fel. Kegyelmi országának felállítása során, e hét év alatt, vérént ontotta, hogy megerősítse azt az országot, és ezzel példát hagyott arra az időre nézve, amikor felállítja dicsőségének országát. A dicsőségnek az az országa a Dániel második fejezetében szereplő ország, amelyet úgy ábrázol, mint egy követ, amely kéz érintése nélkül vágátott ki a hegyből. White testvérnő arról tájékoztat bennünket, hogy ez az ország a késői eső idején állíttatik fel, a késői eső pedig 2001. szeptember 11-én kezdődött.

„A késői eső azokra száll alá, akik tiszták — akkor majd mindnyájan megkapják azt, miként hajdan is.

„Amikor a négy angyal elengedi, Krisztus felállítja országát. Senki sem részesül a késői esőben, csak azok, akik minden tőlük telhetőt megtesznek. Krisztus segítene nekünk. Isten kegyelme által, Jézus vére által, mindenki győztes lehetne. Az egész mennyet érdekli ez a munka. Az angyalokat is érdekli.” Spalding and Magan, 3.

2001. szeptember 11-én a négy szelet, amelyeket egy haragos lóként (iszlámként) ábrázol a prófécia, elengedték, majd visszatartották, miközben a száznegyvennégyezer megpecsételése folyik. 1776, 1789 és 1798 a száznegyvennégyezer megpecsételésének időszakát jelképezik, és e három dátum olyan jogi rendelkezéseket képvisel, amelyek a bibliai prófécia hatodik királyságának megalapításához vezettek. Az 1789-es második dátum az Egyesült Államok Alkotmányát jelöli, és ezért az az üzenet volt, amely az Alkotmányt mint a kettős hatalmat azonosította, amelynek 1798-ban kellett megjelennie, miként 533 annak a kettős hatalomnak a kihirdetése volt, amely 538-ban érkezett el, és amiként Keresztelő János bejelentette azt a kettős hatalmat, amely Krisztus keresztségkor érkezett el.

A Krisztus kettős hatalmát alkotó két hatalom az Ő példája volt arra, hogy az istenség az emberiséggel egyesülve nem vétkezik. Az antikrisztus kettős hatalmát alkotó két hatalom az volt, hogy trónra emelték mint az egyházak fejét, és trónra emelték mint az eretnekek megfenyítőjét. A földi vadállat kettős hatalmát alkotó két hatalom a republikanizmus és a protestantizmus két szarva.

„És két szarva vala, a Bárányéhoz hasonló.” A bárányszerű szarvak ifjúságot, ártatlanságot és szelídséget jelképeznek, s találóan ábrázolják az Egyesült Államok jellemét, amikor a próféta előtt úgy jelent meg, mint amely 1798-ban „feljő”. A keresztény számkivetettek között, akik először Amerikába menekültek, és menedéket kerestek a királyi elnyomás és a papi türelmetlenség elől, sokan voltak olyanok, akik elhatározták, hogy a polgári és vallási szabadság széles alapjára épülő kormányzatot hoznak létre. Nézeteik kifejezésre jutottak a Függetlenségi Nyilatkozatban, amely kimondja azt a nagy igazságot, hogy „minden ember egyenlőnek teremtett”, és elidegeníthetetlen joggal ruházta fel „az életre, a szabadságra és a boldogság keresésére”. Az Alkotmány pedig biztosítja a nép számára az önkormányzás jogát, úgy rendelkezve, hogy a népszavazat útján megválasztott képviselők alkossák meg és hajtják végre a törvényeket. A vallási hit szabadsága is biztosított, megengedve, hogy minden ember lelkiismerete diktálása szerint imádja Istent. A republikanizmus és a protestantizmus a

nemzet alapvető elveivé lettek. Ezek az elvek hatalmának és jólétének titkai. Az egész kereszténységben az elnyomottak és lesújtottak érdeklődéssel és reménységgel fordultak e föld felé. Milliók keresték partjait, és az Egyesült Államok a föld leghatalmasabb nemzetei közé emelkedett.” A nagy küzdelem, 441.

1776, 1789 és 1798 három olyan történelmi korszakot jelképeznek, amelyek azt hangsúlyozzák, hogy a nyolcadik a hét közül való. 1776 a Függetlenségi Nyilatkozat kihirdetését, valamint az Első és a Második Kontinentális Kongresszus történetét jelképezi. 1789 az Alkotmány kihirdetését és a Konföderációs Cikkelyek történetét jelképezi. 1798 az Idegenekről és a Lázításról szóló törvények kihirdetését, valamint a földből feljövő fenevad kezdetét jelképezi mint a bibliai prófécia hatodik országa.

Az Első Kontinentális Kongresszusra 1774-ben került sor, és az Egyesült Államok korai történelmének meghatározó intézménye volt, amely az amerikai függetlenségi háború idején kormányzó testületként szolgált. A Kontinentális Kongresszusok prófétai szempontból két időszakra oszlanak: az első kongresszus és az utolsó kongresszus időszakára. Az Első Kontinentális Kongresszusnak két elnöke volt, és 1774. szeptember 5-től október 26-ig Philadelphiában ülésezett. Peyton Randolph volt az ülés első elnöke szeptember 5-től október 22-ig, majd Henry Middleton elnökölt a következő öt napon át, 1774. október 26-ig.

A Második Kontinentális Kongresszus 1775-től 1781-ig működött. A Második Kontinentális Kongresszus fennállása alatt hat elnöke volt. Peyton Randolph 1775. május 10-től 1775. május 24-ig elnökölt. Ő volt mind az Első, mind pedig a Második Kontinentális Kongresszus első elnöke. Az Első és a Második Kontinentális Kongresszus történetében összesen nyolc elnök volt.

A Második Kontinentális Kongresszus második elnöke John Hancock volt, és Hancock 1775. május 24-től 1777. október 31-ig elnökölt. Henry Laurens 1777. november 1-jétől 1778. december 9-éig elnökölt. John Jay 1778. december 10-től 1779. szeptember 28-ig elnökölt. Samuel Huntington 1779. szeptember 28-tól 1781. július 9-éig elnökölt. Thomas McKean 1781. július 10-től 1781. november 4-éig elnökölt.

Peyton Randolph volt mind az Első, mind a Második Kontinentális Kongresszus első elnöke. Ez arra mutat rá, hogy a Kontinentális Kongresszusok két időszaka alatt nyolc elnöki ciklus volt, de az az elnök, aki a két időszak mindegyikének első elnöke volt, ugyanaz a személy volt. Ezért, noha nyolc elnöki ciklus volt, valójában csak hét elnök volt. Az első elnök a hét férfi közül való volt, akik elnökök voltak, de mivel Randolph ebben a történelemben kétszer elnökölt, ő a nyolcadikat is jelképezi, amely a hét közül való volt.

A Kontinentális Kongresszusok történetében a forradalmi háborút a Kongresszus irányította. Ezért George Washington abban az időszakban soha nem volt elnök, mert a hadsereg első főparancsnokává nevezték ki.

Mivel mindkét időszak első elnöke Randolph volt, két tanút képvisel, akik az első tényleges elnököt, George Washingtont jelképezik. Washingtont Randolph képviseli, ezért Randolph, mint Washington szimbóluma, nemcsak Randolphnak, az első elnöknek a prófétai jellemzőit hordozza,

hanem azt is közvetíti, hogy Randolph volt a nyolcadik, aki a hét közül való volt. Így George Washington, mint az első elnök és az első főparancsnok, prófétai értelemben szintén a nyolcadik volt, és a hét közül való.

Jézus egy dolog végét annak kezdetével szemlélteti; ezért az utolsó elnök, valamint a főparancsnok a nyolcadik lesz, vagyis a hét közül való. Ezt a prófétaiényt az Első és a Második Kontinentális Kongresszus története alapozza meg, amelyet az első útjelző 1776-os dátuma és a Függetlenségi Nyilatkozat közzététele jelképez.

Az 1776-os útjelző 2001. szeptember 11-ét és a Patriot Actet jelképezi, amikor az amerikai függetlenség a római jog fennhatósága alá került, és többé nem az angol jog alá. Ez jelöli annak a prófétai időszaknak a kezdetét, amely előkészíti az utat a pápaság számára, hogy a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvény idején ismét elfoglalja a föld trónját.

Miként az 1776 által jelképezett prófétai időszak esetében, ez a prófétai időszak is az 1781-ben lezárult Második Kontinentális Kongresszustól 1789-ig terjedő történelmet ábrázolta; ez az az évszám, amely az Alkotmány kihirdetéséhez kapcsolódó waymarkot azonosítja. Abban a történelemben szintén nyolc elnök volt. Az 1781-től 1789-ig terjedő történelem a Konföderációs Cikkelyek történelme. A Konföderációs Cikkelyek az első Alkotmányt képviselték, ám a Konföderációs Cikkelyek gyengesége azok leváltásához, valamint az Alkotmány 1789-ben történt ratifikálásához vezetett.

Abban az időszakban a nyolc elnök közé hét olyan elnök tartozott, akik a két Kontinentális Kongresszus történetében nem voltak elnökök, és egy, aki abban az első prófétai időszakban is elnök volt. John Hancock szolgált mind a második Kontinentális Kongresszusban, mind pedig az Alkotmányszövetség Cikkelyei által jelképezett időszakban. Próféciai szinten csupán hét férfi volt elnök a két Kontinentális Kongresszus idején, így prófétai értelemben John Hancock egyike volt a nyolcnak az Alkotmányszövetség Cikkelyeinek időszakában, de egyúttal egyike volt az előző időszak hét férfának is. Ezért ő volt a nyolcadik, aki a hét közül való volt.

A második prófétai időszaknak, amelyet 1789 jelképez, szintén volt egy elnöke (Hancock), aki a nyolcadik volt, de a hét közül való, miként Payton Randolph az első, 1776 által jelképezett prófétai időszakban. 1789 összhangban áll a 2021. január 6-i Pelosi-perekkel, és azokat jelképezi.

„Az Úrnak hűséges őrállói vannak Sion falain, hogy teljes erővel kiáltsanak, ne kíméljenek, felemeljék szavukat, mint a trombita, és megmutassák népének vétkeit, Jákób házában pedig bűneit. Az Úr megengedte, hogy az igazság ellensége elszánt erőfeszítést tegyen a negyedik parancsolat szombatja ellen. Ezzel az a szándéka, hogy határozott érdeklődést ébresszen fel ama kérdés iránt, amely próbakő az utolsó napokban. Ez utat nyit majd a harmadik angyal üzenetének, hogy hatalommal hirdettessék.”

„Ne hallgasson most senki, aki hiszi az igazságot. Senki se legyen most gondatlan; hanem mindnyájan terjesszék kéréseiket a kegyelem királyi széke elé, az ígéretre hivatkozva: „És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt” (János 14:13). Veszedelemes idő ez most. Ha ez az önmagát szabadságával kérkedő ország arra készül, hogy feláldozzon minden olyan elvet, amely Alkotmányát alkotja, rendeleteket hozva a vallásszabadság elfojtására,

valamint a pápai hamisság és megtévesztés kikényszerítésére, akkor Isten népének hittell kell könyörgéseit a Magasságos elé terjesztenie. Isten ígéreteiben teljes bátorítás van mindazok számára, akik Őbenne bíznak. Az a kilátás, hogy személyes veszedelembe és nyomorúságba kerülnek, nem kell hogy csüggedést okozzon, hanem inkább serkentse Isten népének erejét és reménységét; mert veszedelemnek ideje az az időszak számukra, amikor Isten hatalmának világosabb megnyilatkozásait adja nekik.”

„Nem szabad nyugodt várakozással ülve szemlélnünk az elnyomást és a nyomorúságot, összetett kézzel, semmit sem téve a veszedelem elhárítására. Egyesült kiáltásaink szálljanak fel a mennybe. Imádkozzatok és munkálkodjatok, és munkálkodjatok és imádkozzatok. De senki se cselekedjék elhamarkodottan. Tanuljátok meg úgy, mint még soha ezelőtt, hogy szelídnek és alázatos szívűnek kell lennetek. Senki ellen sem szabad gyalázkodó vádat emelnetek, sem egyének, sem gyülekezetek ellen. Tanuljátok meg úgy kezelni az emberek elméjét, ahogyan Krisztus tette. Időnként éles dolgokat kell kimondani; de mielőtt a világos, határozott igazságot kimondjátok, bizonyosodjatok meg arról, hogy Isten Szentlelke lakozik a szívetekben; akkor az majd utat vág magának. Nem nektek kell vágnotok.” Szemelvények, 2. kötet, 370.

Az Alkotmány által jelképezett prófétai felkészülési időszak második útjelzője azonosítja, hogy az Alkotmányt a következő útjelzőnél fel kell forgatni. Ezt a második útjelzőt Keresztelő János előképezte, továbbá Jusztiniánusz rendelete is, amelyek egyaránt azonosították és figyelmeztetést adtak az időszakban jelképezett utolsó esemény elérkezésével kapcsolatban. János számára ez Krisztus felhatalmazása volt, amint drága vére által megerősítette életre szóló szövetségét, Jusztiniánusz számára pedig az antikrisztus felhatalmazása, akinek a vértanúk vérével kellett megerősítenie halálszövetségét.

Az Alkotmány 1789-ben azonosította a földi fenevad két szarvának felhatalmazását, és ezzel 1789 azonosította a földi fenevad két hatalmi szarvának közeli pusztulását is, amint azt az 1798-as Alien and Sedition Acts jelképezik. Amikor a két tanút megölték az utcákon 2020-ban, azonosították és figyelmeztettek az Alkotmány elleni tartós támadásra, amelyet a 2021. január 6-i Pelosi-perek jelképeznek.

2021. január 6. figyelmeztetés a pápaság felhatalmazására a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénynél, amint azt Jusztiniánusz 533. évi rendelete előképezte. 2021. január 6. és az 533. év egyaránt figyelmeztetést ad a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvényre, amint azt az 538-as vasárnaptörvény az Orléans-i Zsinaton előképezte, valamint az 1798-as Idegen- és Lázítási Törvények, amelyek előképezték, hogy a földi fenevad sárkányként szól a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénynél.

A vasárnaptörvény idején a pápaság halálos sebe meggyógyul, és a Jelenések tizenhetedik fejezetének nyolcadik feje, amely a hét fej közül való, feltámad. Az 1798-as Idegen- és Lázítási Törvények azt jelképezik, hogy a földből feljövő fenevad sárkányként szól, amikor nemcsak a nap imádatát kényszeríti ki, hanem ezt követően az egész világot arra kényszeríti, hogy elfogadja a Jelenések tizenharmadik fejezetének tengeri fenevadja tekintélyét mint a nyolcadik fejet, amely a hét fej közül való. Ezért az előkészület időszakán belül 1776, 1789 és 1798 által jelképezett mindhárom időszakban prófétailag megjelenik a nyolcadik, amely a hét közül való, prófétai

rejtélye.

Az első két útjelző (1776 és 1789), amelyek azonosítják a rejtélyt, a földi fenevad prófétai történetében beteljesedő talányra irányulnak, a harmadik útjelző pedig a pápai hatalom számára beteljesedő rejtélyt azonosítja.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

„Azt mondván a föld lakosainak, hogy készítsenek képet a fenevadnak.” Itt világosan egy olyan kormányzati forma tárul elénk, amelyben a törvényhozó hatalom a népnél nyugszik; ez a legmeggyőzőbb bizonyítéka annak, hogy az Egyesült Államok az a nemzet, amelyre a prófécia utal.

„Ám mi a „fenevad képmása”? és miként kell létrejönnie? A képmást a kétszarvú fenevad készíti, és a fenevad képmása az. Azt is a fenevad képmásának nevezik. Ahhoz tehát, hogy megtudjuk, milyen a képmás, és miként kell létrejönnie, magának a fenevadnak — a pápaságnak — a jellemzőit kell tanulmányoznunk.

„Amikor az ősegyház megromlott azáltal, hogy eltávozott az evangélium egyszerűségétől, és pogány szertartásokat és szokásokat fogadott el, elveszítette Isten Lelkét és hatalmát; és hogy uralma alá hajtsa az emberek lelkiismeretét, a világi hatalom támogatását kereste. Ennek eredménye lett a pápaság, egy olyan egyház, amely az államhatalmat ellenőrizte, és azt saját céljai előmozdítására használta fel, különösen az „eretnység” megbüntetésére. Ahhoz, hogy az Egyesült Államok megalkossa a fenevad képmását, a vallási hatalomnak oly módon kell uralma alá vonnia a polgári kormányzatot, hogy az állam tekintélyét is az egyház használja fel saját céljainak megvalósítására.

„Valahányszor az egyház világi hatalomra tett szert, azt arra használta fel, hogy tanaitól való eltérést megbüntesse. Azok a protestáns egyházak, amelyek Róma nyomdokain járva szövetségre léptek a világi hatalmakkal, hasonlóképpen tanúságot tettek arról a vágyról, hogy korlátozzák a lelkiismereti szabadságot. Erre példát szolgáltat az anglikán egyház által másként gondolkodók ellen hosszú időn át folytatott üldözés. A tizenhatodik és tizenhetedik század folyamán a nonkonformista lelkészek ezrei kényszerültek elhagyni gyülekezeteiket, és sokakat, mind a pásztorok, mind a nép közül, bírságnak, börtönbüntetésnek, kínzásnak és vértanúságnak vetettek alá.”

„A hitehagyás készítette az ősegyházat arra, hogy a polgári kormányzat segítségét keresse, és ez készítette elő az utat a pápaság — a fenevad — kialakulása számára. Pál így szólt: „Előbb be kell következnie a hittől való elszakadásnak, ... és meg kell jelennie a bűn emberének.” 2 Thessalonians 2:3. Így tehát az egyházban megjelenő hitehagyás készíti majd elő az utat a fenevad képének.”

„A Biblia kijelenti, hogy az Úr eljövetele előtt a vallási hanyatlásnak olyan állapota fog fennállni, mint az első századokban. „Az utolsó napokban nehéz idők állnak be. Mert az emberek magukat szeretők, pénzsóvárok, kérkedők, kevélyek, káromlók, szüleik iránt engedetlenek, hálátlanok, istentelenek, szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmazók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább

a gyönyörnek, mint Istennek szeretői; kiknél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét.” 2 Timótheus 3:1–5. „A Lélek pedig világosan mondja, hogy az utolsó időkben némelyek elszakadnak a hittől, hitető lelkekre és ördögi tanításokra figyelmeztvén.” 1 Timótheus 4:1. Sátán munkálkodni fog „a Sátán ereje szerint, a hazugságnak minden hatalmával, jeleivel és csodáival, és a gonoszságnak minden csalárdságával”. És mindazok, akik „nem fogadták be az igazság szeretetét, hogy üdvözüljenek”, átadatnak „az erős tévelygésnek, hogy higgyenek a hazugságnak”. 2 Thessalonika 2:9–11. Amikor az istentelenségnek ez az állapota bekövetkezik, ugyanazok az eredmények következnek majd, mint az első századokban.” A nagy küzdelem, 443, 444.